

родиће се за целу душевну будућность савршеніи животъ, у комъ ће се идеалъ човечества у наймогућніој подпуности представити и у дѣйствовати. *) И ово нека буде еданъ одъ они узрока, зашто нашъ народъ тако споро и тешко у просвѣщенію успѣва: онъ то естъ носи на Олимпъ у едной котарици заедно све оне дарове и блага, коя му е небо поклонило, одъ кои су другіи само по гдиною часть носили. И ово се дав изъ сасвимъ нравни узрока доказати. Другіи су народи по правилу само съ едномъ климомъ свезани и живе подъ еднимъ поднебїемъ, подъ коимъ се чувства часть у сѣверной студености смрзаваю, а часть у южной препеки запалюю и гору. Само Славянски народъ живи подъ свима поднебїяма, тамо му е Камчадалаць, Лапонаць, Самоедъ, овде Италїянаць, Гркъ и Арапинъ сусѣдъ. И ово съ годно обстоятельство осветлюе сваки угаль, развия све боре нѣгове душе, разиграва и удвиженіе доводи све жиле и зглавкове нѣговогого живота. Сръ сваки поєдини народъ естъ поднебни органъ изображенія, особито пакъ стихотворенія; Италианско стихотворство показуе юначство и сваки поетически предметъ сасвимъ другіе,

*) Еданъ Славянскіи Дистихонъ опредѣлява путь или време европейске књижевности слѣдующимъ начиномъ: ютро имаю Славяни, данъ Немцы, подне Енглезы, ужину Французы, вече Талїяни, ноћ Шпаньолцы.